

"Canto a Galicia"

Un canto á miña terra
bela, fermosa pero rexa,
incríveis contrastes,
marítima e labrega,
nova pero antiga.

Co teu verdor arróupasme,
sempre nos meus sonos,
como un paraíso lémbrote,
digna de que recordemos,
ti es a única imaxe,
que poboa os meus pensamentos,
como un espírito libre,
como celtas de tempos pasados,
igual que a alma irreductible
dos máxicos bardos.

O teu mar bravo,
a túa costa esgrevia,
nela a fin do mundo,
nela está Fisterra.

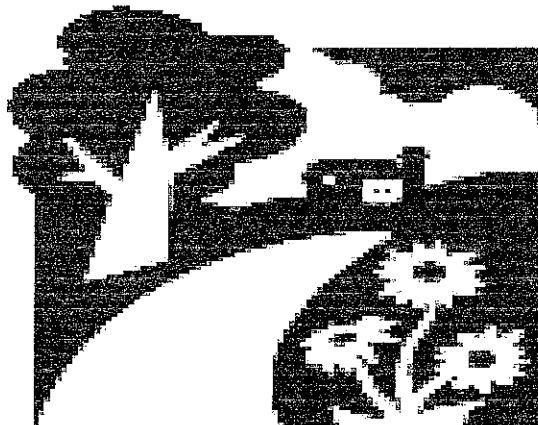
Tes tamén as túas xentes,
 persoas orgullosas
de terte como patria,
de posuér a túa maxia.

"O camiño"

O día faise más curto,
a noite más longa,
a vida como un camiño,
cada vez más escuro e sombrío,
incessante o seu martirio,
que non outorga un pesar infinito.

Esperando nas sombras a noite,
preto de nós, ou lonxe,
quizais á volta da esquina,
quizais mañá nos quite vida,
vida pola que moitos loitan,
e outros xa dan por perdida.

Bruno Fraguela, 2º A

Bruno Fraguela, 2º A